

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת כי תשא

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

תהיה רגיש לכבוד הזולת

בפרשתנו (בפרק לב) מסופר שכאשר ראו עם ישראל שמשה רבנו בושש מלרדת מהר סיני ביום הארבעים לשהותו שם החליטו לעשות עגל זהב ולעבוד אותו עבודת אלילים. לפני שנתבונן בעצם מעשה חטא העגל נקדים שבפרשתנו אנו רואים דבר פלא: בעוד שבשאר פרשיות התורה פסוקי הפרשה מתחלקים בין שבעת העולים לקרוא בתורה ביום שבת בצורה שווה יחסית, בפרשתנו שונה הדבר. חלק "ראשון" של הפרשה הוא ארוך מאוד וכן חלק "שני" של הפרשה (כפי שבדאי הרגישו זאת במיוחד אלו שזוכים בכל יום ללמוד את פירוש רש"י על פסוקים של העולה לתורה שכנגד אותו יום בשבוע), ושאר החלקים של חמשת העולים הנוספים קצרים מאוד.

והטעם לחלוקה זו: כיון שמבין כל שבטי ישראל, השבט היחיד שלא חטא בעגל הוא שבט לוי. ולכן עשה הקב"ה שחלק "ראשון" של הפרשה יהיה ארוך מאוד, כדי שכל המעשה של חטא העגל יתרכז דוקא בתוך חלק "שני" של הפרשה שהוא בעצם חלק העלייה של "לוי". ולכן גם חלק "שני" של הפרשה ארוך מאוד כדי שכל מעשה חטא העגל יתרכז אך ורק בעלייה של "לוי". אך אם פסוקי הפרשה היו מתחלקים בצורה שווה בין שבעת העולים, פסוקי חטא העגל בודאי לא היו מתרכזים ב"שני" של הפרשה שבו עולה לוי, אלא בעליות המאוחרות יותר שבהן עולה "ישראל".

ושני ביאורים לדבר: הביאור הראשון לכך הוא: כי אם היו קוראים את הפסוקים של חטא העגל לשאר העולים יתכן שהם היו באים לידי בושש גדולה, שהרי גם הם היו שותפים בחטא העגל, וכדי שלא לגרום בושש חלילה לשום יהודי לכן סיבב הקב"ה שכל הפסוקים של חטא העגל יתרכזו אך ורק בעלייה של "לוי", והוא הרי לא יתבייש כיון ששבט לוי לא חטא בעגל. מביאור זה למדים אנו עד כמה צריך להיות רגיש לכבודו של הזולת, ובדבר זה תלויה כל הסייעתא דשמיא של האדם. אם תראה אדם שאין לו סייעתא דשמיא בשום דבר דע לך שזה בגלל שהוא פוגע באנשים. לעומת זאת, אם תראה אדם שמצליח בכל מה שהוא עושה ובכל מקום שהוא שם את היד מיד באה הברכה, סימן שהוא אף פעם לא פוגע באנשים. ולזה צריך לשאוף כל החיים, לא לפגוע בשום אדם בעולם, לא בהורים, לא באשה, לא בילדים, לא באחים ולא בשכנים.

והביאור השני לדבר הוא: כי אם היה "ישראל" רגיל עולה לקריאת פסוקי חטא העגל הדבר היה עשוי לעורר עליו קטרוג ח"ו כיון שגם הוא היה שותף בחטא זה, ולכן סיבב הקב"ה שכל הפסוקים של חטא העגל יתרכזו בעלייה של "לוי" כיון שאז הדבר לא יעורר שום קטרוג שהרי אותו "לוי" שעלה לקריאת פסוקי חטא העגל לא היה שותף כלל באותו החטא.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

אוכל כשר

אוכל של יהודי זה אוכל מיוחד, כל אחד צריך לבדוק היטב את כשרות המאכלים שהוא מכניס לביתו, שלא יהיו תוצרת חוץ, ולא דברים שמכילים חלב נכרי וכדומה. לפעמים נכנסים לאיזה מסעדה, יש על הקיר תעודת כשרות, אבל כשמסתכלים על האדם שלפנינו ניכר עליו שאין לו שום קשר לכשרות, כמו שמסופר על יהודי אחד שפתח מסעדה, הוא לא הקפיד על כשרות המאכלים, ולכן מעט מאוד נכנסו לאכול אצלו. מה עשה? הלך וקנה כמה תמונות של צדיקים ותלה אותם על הקיר. כל מי שעובר שואל אם האוכל כשר, בעל החנות מצביע על התמונות ואומר להם שיראו מי נמצא אצלו בחנות, אמר לו אחד 'אם אתה היית תלוי על הקיר, והם היו מוכרים את הבשר הזה, הייתי אוכל בלי לשאול שאלות, אבל עכשיו שאתה המוכר והם רק תלויים על הקיר לראותם בלבד, מה התועלת שיש בכך?' אדם צריך להזהר לא להכניס לפיו דברים מסוכנים. אומר המסילת ישרים: והנה מי שיש לו מוח בקדקדו, יחשוב איסורי המאכל כמאכלים הארסיים או כמאכל שנתערב בו איזה דבר ארסי. כי הנה אם דבר זה יארע, היקל אדם על עצמו לאכול ממנו, אם ישאר לו בו איזה בית מיחוש, ואפילו חששא קטנה? ודאי שלא יקל. ואם יקל, לא יהיה נחשב אלא לשוטה גמור, אף איסור המאכל כבר בארנו, שהוא ארס ממש ללב ולנפש. אם כן מי איפוא יהיה המיקל במקום חששא של איסור, אם בעל שכל הוא. ועל דבר זה נאמר "ושמת סכין בלועך אם בעל נפש אתה".

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
18:54	ר"ת 18:13	17:22	ירושלים
18:51	ר"ת 18:11	17:19	תל אביב
18:52	ר"ת 18:12	17:20	חיפה
18:53	ר"ת 18:13	17:21	באר שבע

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי החכמי ישראל

רבי יצחק מאיר רוטנברג - כ"ג אדר

מייסד חסידות גור. פעם אחת נסע הרי"מ מוורשא לגור בלויית משמשו ר' בונים. כשהגיעה המרכבה קרוב לגור הבחין ר' בונים כי איש אחד רץ מאחרי המרכבה ומתאמץ להשיגם. הדבר היה תמוה כי האיש לא היה לבוש כמנהג החסידים אלא בבגדים קצרים ומגוהצים, אך בראותו כי הוא מתאמץ בכל כוחו ריחם עליו ורצה לרמוז לעגלון להאט כדי שיוכל האיש להשיגם. באותו הרגע אמר הרי"מ: "מדוע המרכבה נוסעת כל כך לאט? צריך לזרז את העגלון". והוכרח ר' בונים לקיים את דברי רבו. כעבור כרבע שעה ראה כי האיש עדיין רץ אחריהם בשארית כוחותיו. ריחם עליו ר' בונים ורמוז לעגלון להאט קצת. מיד אמר הרי"מ: "למה אינך מזרז את העגלון בנסיעתו? אני אוהב לנסוע במהירות". ר' בונים לא יכל להתאפק ואמר: "הנני מודה על האמת כי עשיתי הפך בקשת הרב כי זה אני רואה איש אחד רץ אחרי המרכבה ובודאי יש לו עניין דחוף לרב, וריחמתי עליו". השיב הרי"מ: "מה לך להביט על דברים כאלה, אני רוצה לנסוע במהירות". ר' בונים ראה כי האיש כבר נפל על הארץ וקם בחוסר אונים, הרהיב עוז בנפשו ואמר שוב: "רבי! האיש כבר נפל". אמר לו הרי"מ: "טיפש! מי שאל ממך עצה? כלום אתה בעל רחמים יותר ממני? אמור לעגלון שיסע במהירות האפשרית ביותר". עשה כן ר' בונים ופליאתו גדלה מאוד כי ידע כמה רבו רחמן ומרחם על כל אחד יהיה מי שיהיה. כשבאו לגור אמר הרי"מ לר' בונים: "בודאי הנך תמה על האכזריות שראית ממני בדרך. ובכן תדע כי זה האיש הלך כבר לעולמו, ולפעמים נותנים בשמיים רשות לנפטר שירוף אחרי צדיק הדור, ואם הוא רץ אחרי ואינו משיגו הוא מקבל תיקון על מה שבחיו לא שמע לדברי אותו הצדיק שהוכיחו..."

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

מסירות נפש של מנהיג

וְשַׁלַּחְתִּי לְפָנֶיךָ מְלָאךָ וְגִרְשָׁתִי אֶת הַפְּנֵעֵנִי הָאֲמֹרִי וְהַפְּרֹזִי הַחַיִּי וְהַיְבוֹסִי: אֶל אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ כִּי לֹא אֶעֱלֶה בְּקִרְבָּךְ ... וּמִשָּׁה יִקַּח אֶת הָאֵהָל וְנָטָה לוֹ מְחוּץ לַמַּחֲנֶה הַרְחֵק מִן הַמַּחֲנֶה וְקָרָא לוֹ אֵהָל מוֹעֵד וְהָיָה כָּל מִבְקֵשׁ ה' יֵצֵא אֶל אֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר מְחוּץ לַמַּחֲנֶה: (שמות לג, א-ז)

ה' יתברך שמו אומר למשה רבינו, אני שולח לך מלאך שילווה אתכם בדרך, כי אני עצמי לא בא אתכם, ועם ישראל מאד הצטערנו מכך שה' יתברך שולח מלאך איתם במקום שהוא יתברך יבוא איתם וכמו שאומר הכתוב (פס' ד') "וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדין עליו". אולם בהשגחה פרטית, מה שעשה משה רבינו ע"ה, לקח את האהל שלו, ושם אותו מחוץ למחנה. כמו שאומר הכתוב (פס' ז') "ומשה יקח את האהל, ונטה לו מחוץ למחנה, הרחק מן המחנה, וקרא לו אהל מועד, והיה כל מבקש ה' יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה". מה עשה בזה משה רבינו ע"ה? אמרו חז"ל הק', למה הדבר דומה? להורים שהיה להם ילד שובב, שעושה להם הרבה בעיות, יום אחד היו ההורים בנסיעה, עם הילד, והילד הרגיש מאד את אבא שלו. מה עשה האבא? אמר לאשתו, "קחי את הילד, אני לוקח אוטובוס ונוסע הביתה בחזרה, אני לא ממשיך איתו אפילו עוד שניה אחת". ראתה כך האמא של הילד, שהאבא רוצה לברוח, הבינה שאי אפשר לגרום לאבא שישאר שם איתה, מה עשתה? הניחה גם היא את הילד וברחה, אמרה לבעלה "גם אני לא לוקחת אותו, אני נוסעת לבד", ראה כך האבא שאשתו באמת מתכוונת לעזוב את הילד שם, נאלץ להישאר איתו, וכך גם האמא הסכימה להישאר איתו.

כך עשה משה רבינו ע"ה, ראה שה' יתברך כביכול משאיר אותו לבד עם העם, כי ה' יתברך אומר לו, "ואני לא בא אתכם, אני שולח מלאך ללוות אתכם", אמר משה רבינו, רבוננו של עולם, גם אני לא בא איתם, שיסתדרו לבד. מה עשה משה? לקח את האהל שלו והניח אותו מחוץ למחנה.

אמר לו מלך מלכי המלכים הקב"ה, משה, מה עשית? אם אני עזבתי אותם, ואתה עוזב אותם, מה יהיה עליהם? אמר לו משה רבינו, ריבונו של עולם אם תישאר איתם, גם אני נשאר איתם. שמח בו ה' יתברך ואמר לו למשה "פני ילכו והניחותי לך".

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

רק בזכות הרב!

קודם כל לפני שאספר את הסיפור שלי ברצוני להגיד שאהבתי לרב המיוחד הזה לא תפסק לעולם.

לאחר שהתחנתי לא זכיתי להיפקד בזרע של קיימא במשך שנתיים, הלכתי אל מורינו הרב יורם לבקש ברכה, הרב שאל אותי לשמי אמרתי לו ששמי 'אנט' הרב אמר לי: לא, זה שם לא טוב תשני את שמך לחנה, ובעזרת השם כמו שחנה אימו של שמואל הנביא התעברה ביום ראש השנה גם את תתעברי בראש השנה...

ובאמת ככה היה כבר בסוכות ידעתי שאני בהריון ונולד לי בן ברוך השם.

עבר זמן והתבשרתי שוב בבשורה טובה, במהלך ההיריון אמרו לי שחם ושלוש הבן יצא עם מום כי אני חולת סכרת, התקשרתי מיד לרב, והרב אמר לי לא היה ולא נברא התינוק בריא ושלם, וברוך השם נולד לי בן שני בריא ושלם כדברי הרב.

בנוסף לכך: לפני כמה שנים הייתי אמורה לעשות צנתור ושאלתי את הרב אם והיכן לעשות את הצנתור, הרב אמר לי לעשות בטבריה הלכתי בזמן שנקבע לי, והתור התעכב חמש שעות בערך, לבסוף בגלל העיכוב צנתר אותי אחד הפרופסורים הנחשבים ביותר בארץ בתחום הזה, האח שטיפל בי אמר לי יש לך הרבה מזל זה הפרופסור המומחה ביותר בתחום הזה בארץ.

אמרתי לו אין לי מזל זה בזכות הרב שלי הוא שלח אותי לפה.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

קריאת שמע ושינה בערב שבת

שאלה: האם גם בשבת קודש כשעולה לישון בלילה, צריך לקרוא קריאת שמע, או שמא הואיל וקריאת שמע שעל המטה נתקנה לשמירה על האדם, בשבת קודש השבת עצמה נחשבת שמירה, ולא צריכים לקרוא גם קריאת שמע?

תשובה: גם בשבת קודש, כאשר עולה לישון בליל שבת, יקרא תחילה קריאת שמע שעל המיטה, ואף על פי שהשבת עצמה היא שומרת ומגינה, בכל זאת צריכים לקרוא קריאת שמע, כדי לישון מתוך קבלת עול מלכות שמים, ומתוך דברי תורה, וכמו כן קריאת שמע שומרת גם על קדושתו של האדם, בין בחול ובין בשבת. וזכור לטוב עטרת ראשי הרב מור אבי, מופת הדור רבינו יורם מיכאל אברג'ל, שהתאמץ על מצוה יקרה זו לחנך בה מאד את הילדים והנכדים, וקנה כעין "בירכונים" יפים ומהודים לקריאת שמע שעל המיטה, בכתב מאיר עיניים לכל בן ולכל בת, ואחרי ברכת המזון בליל שבת קודש, היינו קוראים יחד את קריאת שמע שעל המיטה, קודם שעולים לישון, וכל זה עשה כדי לחנכנו במצוה יקרה זו מאד. וגם בימות החול היה מזכיר לנו בכל פעם במתק לשונו מצוה יקרה זו. אך כמובן שלא יאמר תחנון בקריאת שמע של ליל שבת, כי לא אומרים תחנון בשבת. וכמו כן, בסיום הפסקה של הריני מוחל וסולח, לא יאמר "ומה שחטאתי לפניך מחוק ברחמיך הרבים", כי לא מזכירים חטאים בשבת קודש.

שאלה: האם נכון לאדם לנדד שינה בעיניו בליל שבת, כדי לעסוק בתורה, או שמא הואיל ונידוד השינה בסופו של דבר הוא צער לאדם, אסור כדי שלא יצטער בשבת?

תשובה: אמנם מצוה על האדם לעסוק בתורה הקדושה גם בשבת, ולא זו בלבד שמצוה עליו לעסוק בתורה הקדושה גם בשבת, אלא ידע שמעלת עסק התורה הקדושה בשבת, היא מעלה גדולה ביותר, וכמו שהעלה אדוני אבי מופת הדור רבינו יורם אברג'ל, בשם מרן הבן איש חי הקדוש, ששעה אחת בשבת קודש שווה יותר מאלף שעות ביום חול.

ובפרט אדם שבמשך ימות השבוע הוא עובד לצורך פרנסתו, ואין לו כל כך פנאי לעסוק בתורה הקדושה, ישתדל בשבת קודש יותר בניצול הזמן, אלא שכמובן ישקיע הרבה באשתו ובילדים שזיכה אותו ה' יתברך, באחדות ושמחה, בסעודות השבת הקדושה. ובכל אופן, נכון שלא לנדד שינה מעיניו כל הלילה בליל שבת, כי שבת לעונג ניתנה, והעונג בא גם על ידי התורה הקדושה וגם על ידי השינה, והכל יעשה בנועם ושמחה.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

בלי תבונה

כשהגיע רבי ישראל דב, בעל "רביד זהב" ליאניצא, שם נתקבל לרבנות, בא אליו יהודי, פדיון בידו ובקשה בפיו: סוסיו נגנבו ממנו, יגלה הרבי את מקומם...

אמר לו רבי ישראל דב: הסוסים ליד העיר נמצאים, לך לחפשם... חיפשם האיש ומצאם, שאלו את הרב מהיכן ידע את מקומם של הסוסים הגנובים האם זאת רוח הקודש?

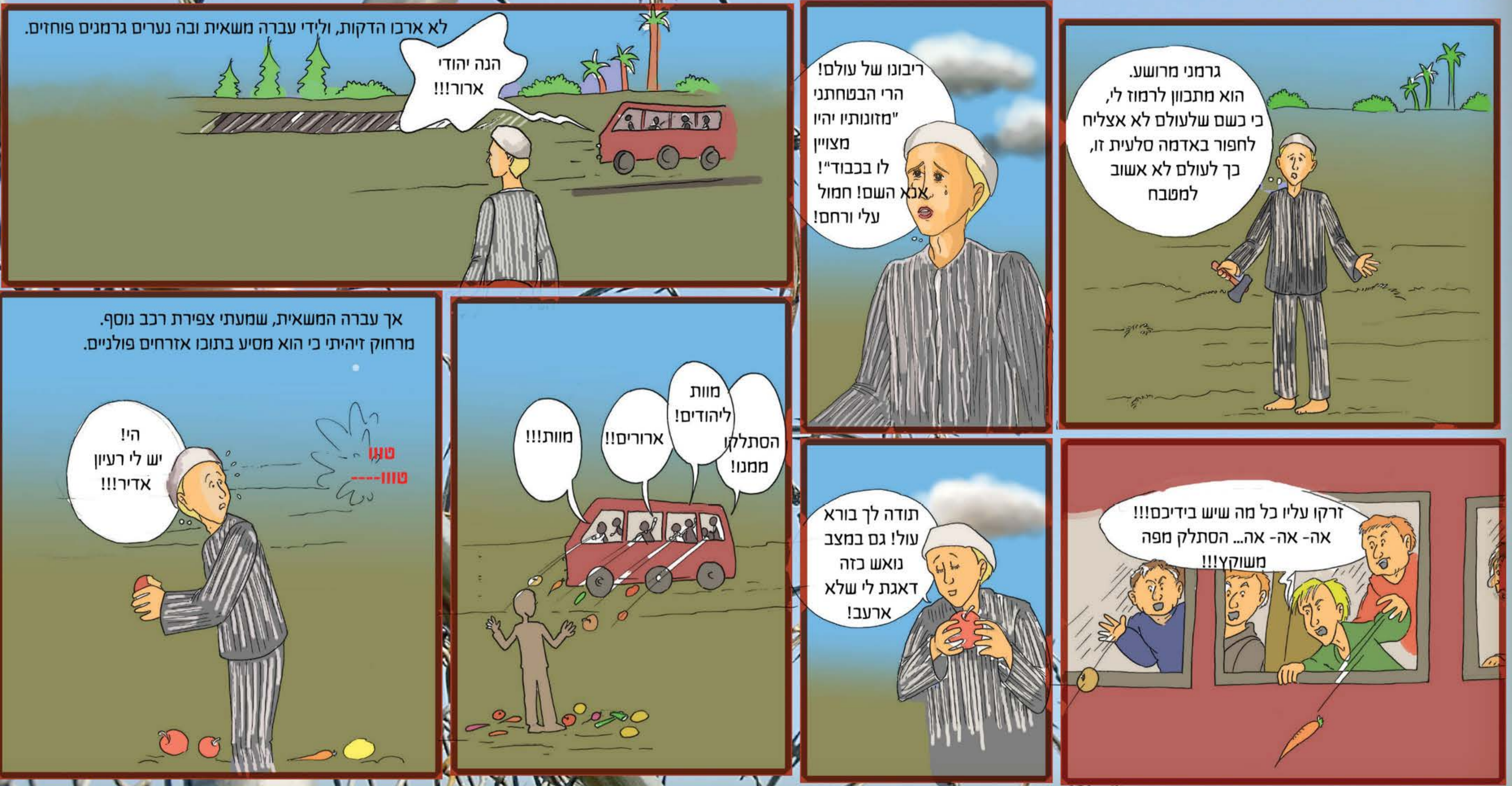
ענה רבי ישראל דב ואמר: שנינו במדרש "הראה הקדוש ברוך הוא למשה דור דור ושופטיו ומנהיגיו וחומסיו וגזלניו". בשעה שהשופטים והמנהיגים היו בעלי בינה היה גם לגזלנים ולחמסנים בינה וידעו היכן להסתיר את שלל הגניבות.

אולם עתה כשאני השופט והמנהיג, ברור לי שגם החמסנים והגזלנים אין בהם תבונה, ואת הגניבה החביאו בטח ליד העיר...

ברוך הדרן פרק ד'

מאת: ר. אהרונ

אל תדר הנהמטבח נכנס מפקד מרושע,
ובעקבות כך שחיה ל! ולאת נער יהודי שעדין כוחו במתנוג,
ציווה עליו לחפור באדמה סלעית עד הערב, בעזרת פטישון.
בבוקר זה הוא התנה את חזרתו למטבח.

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יורם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

[did.li/HARAV-HABERGEL](https://www.youtube.com/channel/UCdidliHARAV-HABERGEL)
יוטיוב הרב יורם אברג'ל

פניני השבוע

הזהר בכבוד הזולת אפיל יותר מהכבוד שלך, ולעולם אל תרגיש עליונות על אף אחד מישראל.

העלון מוקדש:

להצלחת משפחת צפוני הי"ו לרפואת אריה חי חורי בן יהודית אסתר הי"ו לע"נ שולמית בת אהובה ז"ל לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל

הרב יורם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

דיכפ-ג'טאונג
יום ארבע